

"Hakikatli bir rüya-yı hayaliye" kavramını açar mısınız? Hem rüya hem de hayal ifadesi bir arada geçince anlaşılması zor oluyor!

Öncelikle şunu ifade edelim, sadık ve salih rüyaların dini açıdan bir değeri bir kıymeti bir hakikati bir beşaret yönü vardır.

Önemsiz ve değersiz olan rüyalar, Kur'an'ın ifadesi ile **adgas-ı ahlam** diye tabir edilen karışık rüyalardır ki, bu rüyalar gündelik olayların etkisi ile görüldükleri için, tabire değmezler, bir hakikatleri de yoktur.

Bu hususu teyit eden hadislerden bazılarını takdim edelim:

Hz. Ebu Hureyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Rasulullah (aleyhissalatu vesselam) şöyle demişti:

"Benden sonra, nübüvvetten sadece mübeşşirat (müjdeciler) kalacaktır!" Yanındakiler sordu: "*Mübeşşirat da nedir?*" **"Salih rüyadır." diye cevap verdi.**" Muvatta'nın rivayetinde şu ziyade var: **"Salih rüyayı salih kişi görür veya ona gösterilir."**(1)

Ebu Hureyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki:

"Zaman yaklaşınca, müminin rüyası, neredeyse yalan söylemeyecek. Esasen müminin rüyası, nübüvvetin kırk altı cüzünden bir cüzdür." Buhari'nin rivayetinde şu ziyade var: **"Nübüvvetten cüz olan şey yalan olamaz."**(2)

Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Rasulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki:

"Rüya üç kısımdır: Biri Allah'tan bir müjdedir. Biri nefsin konuşmasıdır. Biri de şeytanın korkutmasıdır. Biriniz hoşuna giden bir rüya görecekt olursa, dilerse onu anlatsın. Eğer hoşuna gitmeyen bir şey görürse, onu kimseye anlatmasın, kalkıp namaz kılsın."(3)

Risale-i Nur'da bahsedilen rüyalar bu kabilden rüyalardır, yani **“mübeşşirat”** denilen rüyalardır. Üstadımızın **“Hakikatli bir rüya-yı hayaliye”** ifadesi, rüyanın uzunluğuna kinaye ve ifade sanatı açısından hayali bir hikayeye benzetiyor. Yoksa bizim anladığımız anlamda, aslı astarı olmayan bir hayalden bahsetmiyor.

Dipnotlar:

(1) bk. Buhari, Tabir, 5; Muvatta, Rüya 3, (2, 957); Ebu Davud, Edeb 96,(5017).

(2) bk. Buhari, Ta'bir 26; Muslim, rüya 8, (2263); Tirmizi, rüya 1, (2271); Ebu Davud, Edeb 96, (5019).

(3) bk. Buhari, Tabir 2, 10; Muslim, Rüya 10; (2266); Muvatta, Rüya 1, (2, 956).